

Komisia európskych spoločností navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že neumožnením započítania praxe a odpracovaných rokov vo verejnom sektore v inom členskom štáte štátnym príslušníkom spoločenstva, ktorí vykonávajú práce vo verejnom záujme vo francúzskom nemocničnom zariadení, Francúzska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 39 ES a z článku 7 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva⁽¹⁾;
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Členské štáty sú povinné započítavať odpracované obdobie migrujúcim pracovníkom v oblasti pracovnej činnosti porovnateľnej v inom členskom štáte pre účely náboru, platového zaradenia a určenia ich odpracovaných rokov v rámci vlastného výkonu prác vo verejnom záujme za rovnakých podmienok aké sa uplatňujú pre odpracované roky a odbornú prax získané v ich vlastných systémoch. Francúzska platná úprava neumožňuje započítanie praxe a odpracovaných rokov vo verejnom sektore iného členského štátu štátnym príslušníkom spoločenstva, ktorí vykonávajú práce vo verejnom záujme vo francúzskom nemocničnom zariadení.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 257, z 19.10.1968, s. 2.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale zo dňa 23. februára 2004 vo veci Confooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole a iní proti Ministero delle politiche Agricole e Forestali a Regione Veneto

(Vec C-231/04)

(2004/C 201/19)

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Taliansko) uznesením z 23. februára 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania vo veci Confooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole a iní proti Ministero delle politiche Agricole e Forestali a Regione Veneto, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 3. júna 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Môže byť Európska dohoda o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na strane jednej a Maďarskou republikou na strane druhej, uzatvorená 16. decembra 1991 (Ú. v. ES L 347 z 31. decembra 1993), platným a dostatočným právnym základom na to, aby bola na Európske spoločenstvo prenesená právomoc uzatvoriť dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Maďarskou republikou o vzájomnej ochrane a kontrole názvov vín z 29. novembra 1993 (Ú. v. ES L 337 z 31. decembra 1993), berúc do úvahy predovšetkým článok 65 ods. 1, spoločné vyhlásenie č. 13 a prílohu XIII (body 3, 4 a 5) Európskej dohody z roku 1991 o možnej výhrade suverenity a právomoci členských štátov v záležitostiach vnútroštátnych zemepisných názvov, ktoré sa používajú v súvislosti s potravinárskymi výrobkami vrátane vínnych a o obmedzení akéhokoľvek prechodu právomoci v tejto oblasti na Európske spoločenstvo?
- 2) Mala by sa dohoda medzi Európskym spoločenstvom a Maďarskou republikou o ochrane a kontrole názvov vín z 29. novembra 1993 (Ú. v. ES L 337) upresňujúca ochranu zemepisných názvov, ktoré majú význam v kontexte duševného vlastníctva a obchodného vlastníctva, vyhlásiť, aj vzhľadom na stanovisko Súdneho dvora Európskych spoločností č. 1/94, ktoré sa týkalo výlučnej právomoci Európskeho spoločenstva, za neplatnú a neúčinnú v právnom poriadku spoločenstva, pretože dohoda ako taká nebola ratifikovaná jednotlivými členskými štátmi Európskeho spoločenstva?
- 3) V prípade, že sa má dohoda spoločenstva z roku 1993 (Ú. v. ES (1993) L 337) považovať za zákonnú a uplatniteľnú v celom rozsahu, mal by sa zákaz používania názvu „Tocai“ v Taliansku po roku 2007 vyplývajúci z listov, ktoré si strany dohody vymenili pri príležitosti jej uzavretia a ktoré sú k nej pripojené, považovať za neplatný a neúčinný, pretože je nezlučiteľný s pravidlami, ktoré upravujú rovnako znejúce zemepisné názvy, ktoré sú upravené v samotnej dohode (pozri článok 4 ods. 5 a protokol pripojený k dohode)?
- 4) Malo by byť Druhé spoločné vyhlásenie, ktoré je prílohou dohody z roku 1993 (Ú. v. ES 1993 L 337) a podľa ktorého si zmluvné strany v čase negociácií neboli vedomé existencie rovnako znejúcich názvov v spojitosti s európskymi a maďarskými vínami, považované za jasné skreslenie skutočnosti (berúc do úvahy, že talianske a maďarské názvy, ktoré sa používali na označenie vín „Tocai“ a ktoré popri sebe existovali celé storočia boli úradne uznané v roku 1948 v dohode medzi Talianskom a Maďarskom a odnedeďna spadajú do oblasti pôsobnosti práva spoločenstva), ktorej výsledkom je neplatnosť tej časti dohody z roku 1993, ktorá zakazuje používanie názvu Tocai v Taliansku na základe článku 48 Viedenského dohovoru o zmluvnom práve?

5) Má sa Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (TRIPS), ktorá bola uzatvorená v rámci Svetovej obchodnej organizácie a vstúpila do platnosti 1. januára 1996, teda potom, ako nadobudla platnosť dohoda spoločenstva z roku 1993 (Ú. v. ES (1994) L 337) vykladať vo svetle článku 59 Viedenského dohovoru o zmluvnom práve tak, že ustanovenia dohody TRIPS, ktoré upravujú rovnako znejúce názvy v oblasti vín, sa použijú namiesto ustanovení dohody spoločenstva z roku 1993 v prípade vzniku nezrovnalostí medzi oboma dohodami, vzhľadom na to, že zmluvné strany oboch dohôd sú rovnaké?

6) Musia sa v prípade dvoch názvov, ktoré znejú rovnako a označujú dve rôzne vína vyrábané v rôznych krajinách, ktoré sú zmluvnými stranami dohody TRIPS (a to jednak v prípade, že sa rovnako znejúci názov týka dvoch zemepisných označení používaných v oboch zmluvných štátoch a jednak v prípade, že sa rovnako znejúci názov vzťahuje na zemepisné označenie v jednom zmluvnom štáte a identické označenie sa vzťahuje na vinič tradične pestovaný v inom zmluvnom štáte) články 22 až 24 druhej hlavy tretej časti prílohy 1C Zmluvy o založení Svetovej obchodnej organizácie, obsahujúcej dohodu TRIPS (Ú. v. ES (1994) L 336), ktorá nadobudla platnosť 1. januára 1996, vykladať tak, že oba názvy sa môžu naďalej používať, pokiaľ boli v minulosti používané jednotlivými výrobcami buď v dobrej viere alebo počas obdobia aspoň 10 rokov pred 15. aprílom 1994 (článok 24 ods. 4) a každý názov jasne označuje krajinu alebo región alebo oblasť pôvodu chráneného vína tak, aby neboli spotrebitelia uvedení do omylu?

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Arbeitsgericht Düsseldorf zo dňa 5. mája 2004 vo veci Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Nemecko) Limited a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

(Vec C-233/04)

(2004/C 201/20)

Arbeitsgericht Düsseldorf (Nemecko) uznesením z 5. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Nemecko) Limited a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG., ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 3. júna 2004.

Arbeitsgericht Düsseldorf žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Pri skúmaní existencie prevodu podniku podľa článku 1 smernice 2001/23/ES⁽¹⁾ – bez ohľadu na vlastnícke vzťahy – v prípade zadania novej objednávky v rámci všeobecnej úvahy, zistenie prevodu prevádzkových prostriedkov z pôvodného obstarávateľa na nového obstarávateľa, sa viaže na splnenie podmienky, že tieto prevádzkové prostriedky sú postúpené nadobúdateľovi za účelom samostatného hospodárskeho riadenia? Je pre uznanie prevodu prevádzkových prostriedkov preto nutné priznať obstarávateľovi právo rozhodovať o druhu a spôsobe užívania prevádzkových prostriedkov vo vlastnom ekonomickom záujme. Je potrebné rozlišovať, podľa toho či prevádzkové prostriedky zadávateľa sú „predmetom“ alebo „prostriedkom“ plnenia poskytovaného obstarávateľom?

2. V prípade kladnej odpovede Súdneho dvora:

a) Je vyhradenie prevádzkových prostriedkov na samostatné ekonomické riadenie vylúčené, keď tieto boli obstarávateľovi dané zadávateľom k dispozícii len za účelom jednoduchého používania a výdavky súvisiace s údržbou, včítane s ňou spojenými nákladmi, uhrádza zadávateľ?

b) Jedná sa o samostatné ekonomické riadenie obstarávateľom, keď v rámci kontroly cestujúcich na letiskách, obstarávateľ využíva zadávateľom inštalované bránové sondy, ručné sondy a röntgenové prístroje?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 82, s. 16.

Žaloba podaná 4. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu

(Vec C-235/04)

(2004/C 201/21)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Van Beek a G. Valero Jordana, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 4. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Španielskemu kráľovstvu.